

Moment de serenitat i altura política

La violència als carrers no és tolerable en cap de les seves formes en una societat democràtica

JAVIER Pacheco

La duresa de les condemnes del Tribunal Suprem als líders independentistes ha produït un increment de la crispació política i social que s'ha manifestat en un procés de mobilitzacions i declaracions polítiques. Ens preocupa molt que, en alguns casos, hagin perdut la perspectiva i el seny. La violència als carrers no és tolerable en cap de les seves formes en una societat democràtica com la catalana. Condemnar-la és l'única posició pública decent. Les declaracions polítiques que criden a la crispació, intervenció i repressió per part d'alguns polítics són totalment reprovables i agreugen encara més un conflicte dur que necessita distensió i espais per a la solució consensuada.

La indignació davant aquesta sentència genera respostes diferenciades en funció de les prioritats polítiques. No tenen interessos idèntics les persones que participen activament en el projecte polític que volia aconseguir la independència de Catalunya que les persones

preocupades per condemnes que posen en qüestió la llibertat de manifestació, i que condemnen a la presó polítics i líders socials tants anys com en el cas d'assassins o violadors. CCOO organitza sindicalment, i amb orgull, persones amb uns i altres interessos.

La resposta de l'independentisme té un calendari de mobilitzacions que tothom ha de poder entendre i respectar mentre es mantingui el mateix civisme i el caràcter pacífic de les mobilitzacions d'aquests anys.

La societat civil organitzada, en la qual CCOO juga un paper important com a primera organització social del país, té la responsabilitat de construir un espai d'intersecció entre independentistes i la gent no independentista que se sent preocupada per la sentència. S'ha de canalit-

zar la indignació en un espai de reivindicació davant l'esfera política i institucional perquè encarin aquest conflicte amb altura política i treballin un consens entre diferents. Tenen la responsabilitat d'iniciar un camí de solució a un problema que dura massa anys i que arrossega, amb els seus bloquejos institucionals, les polítiques que han de donar resposta a una ciutadania trencada per la pobresa, la precarietat i la desigualtat social.

Des de dilluns, aquesta situació té un problema afegit, que és trobar els mecanismes legals per tornar la llibertat als condemnats a presó. Ja és una part del tot en la resolució del conflicte.

Les organitzacions de la societat civil vam començar a construir aquest pont d'entesa amb un carril molt ample perquè hi càpiguen totes aquelles

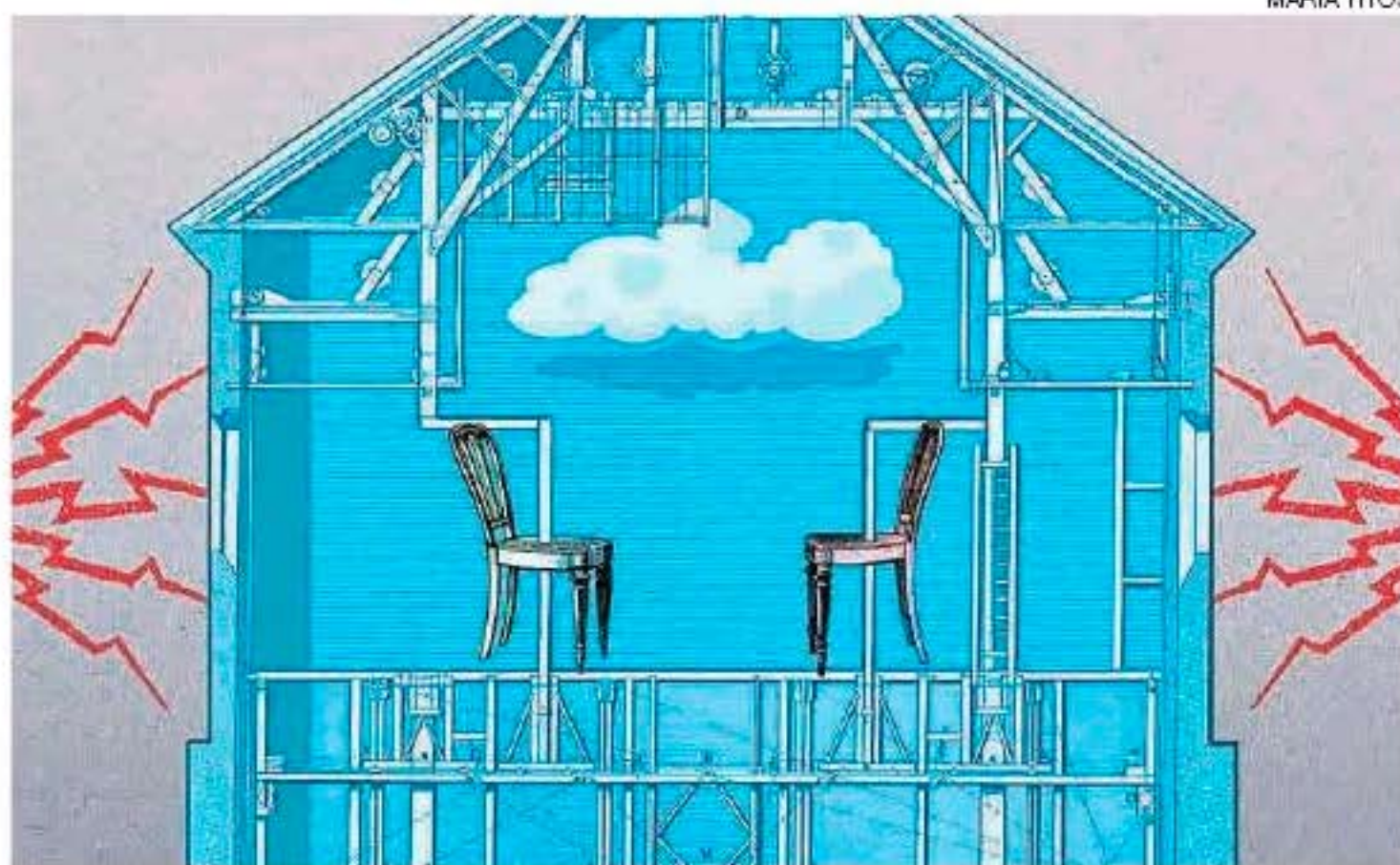
persones que volen una solució política negociada, amb el manifest que vam acordar dilluns i que ja té el recolzament de més de 430 entitats.

Continuarem treballant per consolidar aquest espai perquè pugui ajudar a recuperar la normalitat política, institucional i social, donant estabilitat a la nostra convivència i sobretot respostes a les persones més vulnerables que, cada dia més, necessiten el normal funcionament de l'estructura institucional del país.

CCOO de Catalunya demanem compromisos en l'àmbit català, però també exigim als partits i institucions de caràcter estatal que no s'equivoquin en la lectura del conflicte. No es resol ni per intervenció unilateral ni per omisió. Això ens portaria a una perillosa involució democràtica.

Només hi ha una via possible, la negociació i un acord polític que consensuï la forma legal per tornar la llibertat als presos, que aprofundeixi en el desenvolupament del marc d'autogovern a Catalunya i que estableixi els mecanismes per garantir la votació dels catalans en la formulació d'una proposta territorial. Aquesta proposta ja la vam fer el 10 d'octubre del 2017 i encara continua vigent. ≡

Secretari general de CCOO Catalunya.

MÀRIA TITOS